

WIM VAN DE POL

Holleeders onderwereld

Onthullingen uit de politiedossiers

Karakter Uitgevers B.V.

INHOUD

Proloog	7
Voorwoord	9
1. Wortels van het kwaad	15
2. Uit elkaar (1992-1997)	23
3. Een aangekondigde moord (1997-2000)	53
4. De boete (2000-2002)	79
5. Cor verliest (2002-2003)	103
6. Wolven in huis (2003)	127
7. Twee players (2003-2004)	141
8. Mieremets plan (2004-2005)	169
9. Gewiste passages (2005-2006)	189
10. Ouwe afperser (2006-2011)	213
11. Miljoenen van Cor (2003-2011)	233
12. Geheime angst (2011-2015)	253
13. Nachtmerrrie in de media (2015-2017)	279
14. Zwartepieten (2017-2019)	295
15. Spiegelpaleis	315
Chronologisch overzicht	329

11. MILJOENEN VAN COR (2003-2011)

‘Moet je poepen of zo, je ziet zo pips jongen,’ zei Cor van Hout tegen een sloeber ergens op straat achter het Sonesta Hotel. De man antwoordde dat hij platzak was, net vrij na zes jaar in de lik in Engeland. *‘Ik ben Cor en dit is van mij,’* zei Van Hout terwijl hij in zijn zakken tastte. Cor was de hele dag bezig met gokken en geld, en toch gaf hij niet om geld op zich. Integendeel, hij gaf het graag weg. Zijn vriendenkring heeft daar helder over getuigd. Vriend en boekhouder Ed:

‘Als hij in een kroeg een baas zag met een aow-uitkering (...) dan gaf Cor hem ook een mazzeltje. Hij gaf niet om geld.’

Zijn vrijgevigheid is in tegenspraak met het dossier over Cors erfenis, dat juist heel erg over geld gaat. Sonja en Astrid, de belangrijkste getuigen die Holleeder van de moord beschuldigen, zeggen dat Holleeder op Cors erfenis uit was. Sommige vrienden en de familie Van Hout klaagden dat er niks voor hen overbleef uit de erfenis.

De waarde van de bezittingen van Cor was niet misselijk. Zijn boekhouder schatte dat Van Hout maandelijks alleen al 15.000 euro opstreek aan pachtinkomsten van een serie panden op de Alkmaarse Achterdam. Holleeder zou die panden te pakken hebben willen krijgen, stellen zijn zussen, en daarom heeft hij Cor laten vermoorden. De FIOD onderzocht de zaak diepgaand, maar vond daar geen enkele aanwijzing voor. Juist tegen weduwe Sonja had de FIOD een ronde strafzaak over witwassen van Cors erfenis klaarliggen. Toen Sonja deze door justitie voorgelegd kreeg, sloot ze in 2011 uiteindelijk een deal: ze ontkwam aan vervolging door

1,1 miljoen euro te betalen. Willem Holleeder ontbreekt volledig in dit verhaal, hij was nooit verdachte van witwassen. Het door de zussen gegeven motief ontbreekt in de feiten: het blijkt dat Holleeder nooit probeerde Cors erfenis te pakken te krijgen en hij kreeg ook niets van die erfenis in handen.

Wie de stapel paperassen rond de erfenis van Cor van Hout pagina na pagina omslaat, is als een tandarts die steeds dichter in de buurt van de zenuw boort. Het FIOD-rapport en de getuigenverklaringen doen ernstig twifelen aan het waarheidsgehalte van Sonja en Astrids verhaal over die erfenis. En als zij niet de waarheid over dat geld vertelden, komen twee prangende vragen in beeld: waarom logen ze erover en zijn hun uitspraken over bekentenissen van moorden door Willem Holleeder dan misschien ook niet waar?

Terug naar januari 2003, de maand dat Van Hout werd doodgeschoten. In de weken daarna was er een serie voorvallen die betrekking hadden op de erfenis. Als eerste valt op dat Cors oudere broer Ad en lijfwacht Bas, die wekelijks een toelage van Cor ontvingen, kennelijk geen cent van het aanzienlijke vermogen van Cor van Hout zouden krijgen. Bassie toonde zich direct na de moord al op een ingetogen manier een beetje wrevelig over de gang van zaken. Hij zei ook tegen de rechercheurs:

‘Ze stuurden een advocaat op me af om te vragen waar het geld van Cor was.’

Met ‘ze’ bedoelde Bas waarschijnlijk Sonja en Astrid Holleeder. Hij zat direct na de moord vast in een politiecel wegens het vuurwapen van Cor dat bij hem gevonden was. Volgens hem was Rob Meerman de advocaat in kwestie, de man die op dat moment samenwoonde met Astrid Holleeder. In 2018 zegt Bas:

‘Ik had het natuurlijk niet meer in die cel. Ik had om mijn eigen advocaat gevraagd, meneer IJzerman, maar opeens stond er een andere advocaat. Dat was de advocaat waar Astrid [Holleeder –

wvdp] mee was, Rob Meerman. Die kwam vragen waar het geld was. Heel vervelend was dat.

V: Heeft u later nog met Meerman contact gehad hierover?

Nee, toen was ik nog met die begrafenis van Cor bezig. Ik heb daarna van niemand meer iets gehoord. Ik heb er nog steeds een soort stress van.'

Rob Meerman heeft tegen de rechtbank gezegd dat hij zich niets van een bezoek aan Bas in het cellenhuis kan herinneren. En in de administratie van zijn advocatenkantoor is over een bezoek niets te vinden. Maar er zijn twee telefoontaps waarin zo'n bezoek aan Bas juist overduidelijk aan de orde is. De politie noteerde op 25 januari 2003 om 17:57:

'Gesprek over Bas en dat Meerman naar hem toe is.'

En in een enige tijd later afgeluisterd gesprek tussen Bas (die dan weer vrij is) en de echtgenote van Ariën, een goede vriend van Van Hout, wordt gezegd:

'Had Meerman nog mijn nummer aan je gegeven?' 'Ja', zegt Bas, 'dat had hij gegeven. Twee keer vragen wat hij het eerste vroeg. Vier letters zegt Cor altijd'. 'Geld', zegt Antje [de vrouw van Ariën – wvdp]. 'Ja', zegt Bas. 'Dat meen je niet'. (...) 'Voor de familie', zegt Bas, 'niemand had geen geld meer.'

Uit de rest van dat gesprek blijkt dat 'de familie', lees Sonja Holleeder, geen geld meer zou hebben om de begrafenis van Cor te betalen. Misschien had Sonja op dat moment geen cash geld. Vermogen was er nog wel degelijk: de bezittingen van Cor en dat betrof niet alleen het huis in Nigtevecht. Daarover gaat het volgende gesprek, een ruime maand na de begrafenis van Cor van Hout:

'010303, 11.58

Pukkie (Ad van Hout) wordt gebeld door Bas.

Pukkie vraagt waarom Bas niet heeft gebeld. Het gesprek gaat vervolgens als volgt verder:

P: He, godkolere, hé... fietsen, stoelen, alles is weg, wat ik gisteren nou weer meemaakte...

(...)

B: Dat meen je niet.

P: Ja, dat meen ik wel, en echt helemaal geen duppie. En zij mogen er pas aankomen, die kinderen, als Richie 21 is.

B: Godkolere zeg!

P: Tsjah... dat is even schrikken hè?

B: Zeker schrikken.

P: Naaaa ik zeg al... ik vind dit zo verschrikkelijk.

B: En wie heeft het gekocht?

P: Ja, dat hoor je nog wel, dat hoor je nog wel. Nee, dat is echt niet normaal Bas, ik snap er helemaal geen mallemoer van. Ik zit net even bij een vriend van mij. Hij zegt, nou dat kan niet, dat stinkt. Dat ken niet.

B: Ik schrik er helemaal van.

P: Er zijn truken uitgehaald, dat ken echt niet.'

De Belastingdienst en de FIOD zaten een jaar na de moord natuurlijk gespannen te wachten op de belastingaangifte van Sonja Holleeder over 2003. De kwestie van het verdwenen Heineken-losgeld waar Van Hout over zou beschikken, was tenslotte nog altijd een nationale prioriteit. In februari 2004 kwam de aangifte binnen en de FIOD sprong er direct bovenop omdat Cors erfenis helemaal niet was verwerkt in die aanslag. Het leidde tot een ernstige verdenking van witwassen en een grootscheeps onderzoek. Justitie en FIOD verzamelden een slordige 25.000 pagina's dossier over maar liefst 26 verdachten. Wat Sonja Holleeder betreft zou dit onderzoek pas in 2011 eindigen met de schikking van 1,1 miljoen euro.

De meest prominente verdachten in de zaak waren Sonja en Astrid Holleeder, ondernemer Bertus H., administrateur Roel T. en de gewezen hasjhandelaar Johan V. Het zogenoemde 'Goudsnip'-onderzoek richtte zich in essentie op twee vragen: wat gebeurde er met Cors huis in Spanje, en hoe verliep de verkoop van de verzameling lucratieve hoerenpanden op de Achterdam in Alkmaar?